

Yine yazmayacaksın diye başladım kendime kızmaya. Nasıl kızmayayım? Bir şeyler üretmek varken, neden kafanı faydasız laflara gömüyorsun?

Faydasız ne demek, diyor nefis hemen. Belki yazdıklarından daha faydalı.

Hepi topu 24 sene sürmüş Grek medeniyetinin *altın çağı*. Dünyaya Batı medeniyetini *armağan eden* insanlar, bu 24 senede yetişmiş, Sokrat, Felatun ve Aristo.

Neden böyledir diye sormuşlar. Bu insanları bir araya getiren neydi? Tartışmak mecburiyetinde olmaları, siyasi münazaranın milli spor olmasındanmış. İnsanların taraf tutmak zorunda olması veyahut sosyalliğin siyasetle beraber anılır olması. Güzel fikir üretmeyene, fikrinin altını dolduramayana iyi bakılmayan bir zamanmış.

Bu sebeple, twitter'ın *o kadar da kötü* bir yer olmadığını söyleyebiliriz. Bu kadar politika konuştuğunuzda ister istemez bir şeyler öğreiyorsunuz. Genel için böyle. Ben de öğreniyorum ama aradığım cins bir bilgi değil siyaset.

Bu Cihan Aktaş'ı programa çıkardın çıkarmadın *kavgasında* aklıma bizim yazar çizer esnafının *mesleksizliği* geldi. İnsanları yazıdan para kazanmak mecburiyetinde bırakırsanız, illa ki bir kapının kulu olacaklar. Nema arayacaklar, bir yerlere kapılacaklar. Yazının asıl *maddi refah getiren tarafı* bu, başka şekilde yazıdan para kazanmak mümkün değil. İnsanımız, (veya genel olarak tüm insanlık) öyle çok adil veya derin yazana para vermeyi sevmez. Onlara kendi doğrularını okşayacak yazarlar kazım. Herkese lazım. Bizim cenahın hoşumuza giden yazarları da bunu yaptığı sürece *yaşayabiliyor*.

Bunda anormallik görmüyorum. İnsanlarda bir eksiklik veya suç da görmüyorum. Edebiyattçı cinsinin yazıyı dünyanın merkezi saymasını anlamam zaten. Yaptığın iş bir insanın ayağına ayakkabı üreteninkinden daha değerli değil. Cihan Aktaş'ı programa çıkarmayı isteyip de çıkaramayan eski bir marangozmuş. Yazı çizi işinden daha kıymetli bir iş marangozluk. Yaptığın bir masa kırk sene kullanılır, yazdığın yazı insanın aklında 40 saniye belki kalıyor.

Yazarlığın tüm tahlilin ötesinde sadece *yazan* için değerli olduğunu kabul etmek lazım. Yazar şişinmesi komiktir. Yazmaktan haz almıyorsan yazma. Çünkü kimsenin derdine derman olmuyorsun. Yazmaktan hazzediyorsan, ruhunu dinlendiriyorsa, yaz, ve başkaları da keyif alıyorsa okur. Ne sen dünyanın merkezisin, ne de okuyanların hayatında bir değişiklik yapıyorsun. Bu değişiklik, çok zor şekilde,ilmek ilmek örerek ve insanların çalışma düzenlerini, yaşama düzenlerini etkileyecek işler yaparak ortaya çıkıyor. Kitap yazarak, konferans vererek insanların değişmesini, daha iyi olmasını sağlayabileceğini düşünenlere gülüyorum sadece.

Yazarlığın hiçbir frene balata olamamışlara kalması yazıyı öldürüyor. İyi yazma işinin diğer pek çok işten daha zor olduğunu kendimden (yazamadığımdan) biliyorum. Dünyanın işleri kişiyi sıkabilir, ruhunuz kaldırmayabilir, kaçmak için yazıyor olabilirsiniz ancak bu yazarlık esnaflığının kumpaslarını, kabileciliğini kaldırıyorsa, insanın ruhuna bundan daha temiz dünyaların da olduğuna eminim.

Yazarlığı para kazanacak kadar yapan biri, başka bir işi de o kadar yapabilir. Yapmıyorsa, yapamadığından değil, kibrinden ve insanların diğerlerinin arasına karışmaya kendini yedirememesindendir. Ortalıkta entelektüel pozu satmanın keyfi başka işte yok deyin de, biz de gayenizi ve bu gayeye matuf hakikatin çapının farkında olalım.